

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

K E N D E L S E

Afsagt den 2. marts 2010 af Østre Landsrets 16. afdeling
(landsdommerne Kaspar Linkis, Jens Kruse Mikkelsen og Katja Høegh).

16. afd. nr. B-852-08:

Foreningen af Minoritetsaktionærer i bankTrelleborg
(advokat Eigil Lego Andersen, besk.)

mod

1) Fonden for bankTrelleborg

(advokat Søren Lundsgaard)

2) Sydbank A/S

(advokat Jens Rostock-Jensen)

3) Finanstilsynet

(Kammeradvokaten v/advokat Thorbjørn Sofsrud)

Tredjemænd over for hvem der anmodes om edition:

De statsautoriserede revisorer Mogens Andersen

og Henrik Priskorn

(advokat Steen Rode).

Dette gruppesøgsmål angår lovligheden og gyldigheden af tvangsindløsningen af minoritetsaktionærene i bankTrelleborg A/S (herefter "bankTrelleborg") – besluttet den 21. januar 2008 i forbindelse med Sydbank A/S' (herefter "Sydbank") overtagelse af bankTrelleborg – samt minoritetsaktionærernes økonomiske krav i denne forbindelse.

Efter anmodning fra minoritetsaktionærer udpegede Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) efter lov om finansiel virksomhed, § 144, stk. 4, 2. pkt., de statsautoriserede revisorer Mogens Andersen og Henrik Priskorn (herefter betegnet "revisorerne") til at fastlægge handelsværdien af aktierne. Revisorernes vurderingsberetning, som er dateret den 29. august 2008, blev offentliggjort den 11. september 2008. Foreningen af Minoritetsaktionærer i bankTrelleborg (herefter betegnet "grupperepræsentanten") har klaget over revisorerne til Revisornævnet. Klagen angår blandt andet spørgsmålet om, hvorvidt revisorerne har tilsidesat god revisorskik ved at fremsende et udkast til vurderingsberetning til Fonden for bankTrelleborg (herefter betegnet "Fonden") inden udarbejdelse af den endelige vurderingsberetning.

Grupperepræsentanten har under forberedelsen af gruppesøgsmålet med henvisning til retsplejelovens §§ 298 og 299 om edition anmodet landsretten om at pålægge Fonden, Sydbank og revisorerne at fremlægge kopi af

- 1) det eller de foreløbige udkast til vurderingsberetning, som revisorerne har tilsendt Fonden og/eller Sydbank forud for revisorernes udarbejdelse af endelig vurderingsberetning om indløsningskursen for aktierne i bankTrelleborg A/S i henhold til lov om finansiel virksomhed § 144, og
- 2) de breve, notater og lignende, som Fonden og Sydbank – eventuelt ved deres rådgivere – måtte have tilsendt revisorerne og/eller revisorernes rådgivere med bemærkninger i anledning af sådanne udkast, dog således, at eventuelle oplysninger om konkrete kundeforhold kan overstreges.

Grupperepræsentanten har endvidere under henvisning til retsplejelovens § 298 anmodet landsretten om at pålægge Finanstilsynet at fremlægge kopi af udkast til revisorernes vurderingsberetning, fremsendt til Finanstilsynet fra Sydbank ultimo august 2008.

Fonden, Sydbank, Finanstilsynet og revisorerne har nedlagt påstand om, at editionsbegæringerne ikke tages til følge.

Spørgsmålet om edition efter retsplejelovens § 298 og § 299 har været forhandlet mundtligt i landsretten den 2. februar 2010.

Sagsfremstilling

Hovedsagen

Under gruppesøgsmålet, der er anlagt den 14. februar 2008 ved retten i Næstved og ved denne rets kendelse af 4. april 2008 henvist til landsretten efter retsplejelovens § 226, stk. 1, har grupperepræsentanten over for Fonden og Sydbank principalt nedlagt påstande om, at de skal anerkende, at tvangsindløsningen af minoritetsaktionærerne i bankTrelleborg og Fondens overdragelse af de tvangsindløste aktier til Sydbank ikke har været berettiget, og at de skal tilpligtes at betale minoritetsaktionærer, som deltager i gruppesøgsmålet, differencen mellem en kurs på 250 kr. pr. aktie á pålydende 20 kr. – svarende til kursen ved konvertering af garantbeviser i den tidligere Slagelse Sparekasse i forbindelse med omdannelsen til aktieselskab og børsintroduktionen af bankTrelleborg den 7. juni 2007 – og den faktisk betalte pris for aktierne.

Grupperepræsentanten har subsidiært påstået, at Fonden og Sydbank skal anerkende, at kursen ved tvangsindløsningen skal udgøre 219,50 kr. pr. aktie á pålydende 20 kr. – svarende til den senest offentliggjorte børskurs inden tvangsindløsningen – og at de skal tilpligtes at betale minoritetsaktionærer, som deltager i gruppesøgsmålet, differencen mellem denne kursværdi og den faktisk betalte pris for aktierne.

Over for Finanstilsynet har grupperepræsentanten nedlagt påstand om, at tilsynet skal anerkende, at Finanstilsynet ikke i medfør af § 144 i lov om finansiel virksomhed har været berettiget til at godkende tvangsindløsningen.

De principale påstande hviler på det hovedanbringende, at tvangsindløsningen har været ulovlig og ugyldig, mens de subsidiære påstande er relevante, hvis det lægges til grund, at tvangsindløsningen var lovlig og gyldig. Vurderingsrapporten fra revisorerne angår alene handelsværdien af aktierne i sidstnævnte situation. Gruppesøgsmålet omfatter således blandt andet en domstolsprøvelse af revisorerne vurdering, jf. lov om finansiel virksomhed, § 144, stk. 4. 3. pkt.

Tvangsindløsningen

Efter et forudgående forløb godkendte Finanstilsynet mandag den 21. januar 2008 kl. 04.07 en beslutning truffet tidligere samme morgen af bestyrelsen for bankTrelleborg efter an-

modning fra bestyrelsen for Fonden (hovedaktionæren i banken med en ejerandel på 67,33 procent) om at tvangsindløse minoritetsaktionærene.

Værdien af aktierne ved tvangsindløsningen (indløsningskursen) blev den 22. januar 2008 af bankTrelleborgs revisionsfirma PriceWaterhouseCoopers fastsat til 59,30.

Vurderingsberetning

Af revisorerne vurderingsberetning af 29. august 2008 fremgår blandt andet:

”Baggrunden for udarbejdelse af værdiansættelsen

...

Vores opgave er at fastlægge handelsværdien af bankens aktier, som denne må antages at være pr. 22. januar 2008, hvor beslutningen om tvangsindløsningen blev truffet som et led i det foreslåede salg af bankTrelleborg A/S til Sydbank A/S.

...

Fastlæggelse af handelsværdien

...

Handelsværdien

"Aktiernes handelsværdi" er ikke klart og entydigt defineret i lovgivningen, ligesom vi ikke har kunnet finde afgørelser fra tidligere transaktioner, der har kunnet danne præcedens for vores arbejde. Vi har derfor indledningsvist fundet det nødvendigt, at fastlægge vilkårene for og på hvilket grundlag vores opgave skulle udføres.

Som udgangspunkt har vi defineret handelsprisen til at være den pris, det må antages, at en villig køber vil være parat til at betale en villig sælger for aktierne i banken. Fastlæggelse af handelsværdien må som udgangspunkt forudsætte, at der er den fornødne tid til at skabe en aftale mellem en villig køber og en villig sælger.

Den konkrete handelsværdi vil kunne påvirkes betydeligt, såfremt bankens aktuelle situation er sådan, at det lægges til grund, at der ikke er tilstrækkelig tid til at finde en villig køber, men at handelen med bankens aktier, af grunde der er uden for bankens kontrol, alligevel skal gennemføres.

Vurderingstema

Forudsætningen for gennemførelse af tvangsindløsningen af mindretsaktionærerne i bankTrelleborg var en opfattelse hos bankens ledelse og Finanstilsynet om, at bankTrelleborg var i en akut krise. Var denne antagelse korrekt, over krisens omfang og den begrænsede tid, der så er til rådighed for at finde en løsning på bankens situation, betydelig indflydelse på værdiansættelsen af bankens aktier.

Antages det derimod, at banken ikke var i en sådan akut krise, og at der derfor kunne skabes tilstrækkelig tid til at gennemføre en ikke forceret handel med bankens aktier, vil handelsværdien skulle fastsættes med det udgangspunkt, at en villig køber og en villig sælger har den fornødne tid til at skabe en aftale om handelen. En sådan handel vil som udgangspunkt medføre en anden og forventeligt højere pris på bankens aktier.

I lyset af den manglende lovgivningsmæssige klarhed og det manglende erfaringsgrundlag fra sammenlignelige transaktioner, og i lyset af den væsentlige forskel i værdiansættelsen som de forskellige fremgangsmåder umiddelbart antages at medføre, har vi anmodet advokatfirmaet Mazanti-Andersen, Korsø Jensen & Partnere om en vurdering af det retslige grundlag og de forudsætninger, som vi burde lægge til grund for udførelsen af vores arbejde.

Konklusionen på denne vurdering er, at vores fastlæggelse af handelsværdien skal tage sit udgangspunkt i, at der er tale om et institut i en så akut situation, at det må antages ikke at kunne fortsætte sin virksomhed. Konklusionen er endvidere, at såfremt vi gennem vores arbejde finder, at der kan være grunde til at antage, at bankens situation var en anden end forudsat kan – og bør – vi fremkomme med en alternativ prisfastsættelse baseret på denne situation.

I forbindelse med vores gennemgang af bankTrelleborgs forhold har vi ikke fundet grundlag for entydigt at antage, at "krisen" var af en sådan karakter og omfang, at det var udelukket at skabe en fornøden tidsramme til at afsøge andre muligheder for løsning af bankens situation end den valgte.

Den akutte krise i bankTrelleborg havde sit udspring i bankens likviditetsmæssige situation. Den endelige stillingtagen til om bankTrelleborgs likviditet var tilstrækkelig, baseredes på ledelsens vurdering af markedets og kundernes forventede reaktion på en offentliggørelse af bankens forhold. Da vurderingen faldt ud til ugunst for banken, skabtes der et tidspres, der efter ledelsens opfattelse ikke muliggjorde afsøgningen af alternative løsninger. Derfor blev beslutningen truffet om indløsning af bankens mindretsaktionærer og det efterfølgende salg.

Vi har ikke fundet det tilstrækkeligt underbygget, at den gennemførte tvangsindløsning og efterfølgende salg af banken burde have været den eneste mulige løsning for banken, og vi har derfor foretaget ikke én men to vurderinger af aktiernes handelsværdi baseret på følgende vurderingstemaer:

Vurderingstema 1

- ***Banken var, som forudsat af ledelsen og Finanstilsynet i en krise af et omfang og indhold, som nødvendiggjorde bankens lukning, hvis en løsning ikke blev opnået øjeblikkeligt.***

Vurderingstema 2

- ***Banken havde mulighed for at fortsætte sin virksomhed i en periode, der muliggjorde afsøgningen af andre løsningsmuligheder.***

...

Prissætning af bankens aktier ud fra vurderingstema 1

...

Konklusion

På baggrund af de stillede forudsætninger og grundantagelser har vi opgjort en værdi for bankTrelleborg til en kurs i intervallet 78,8 til 107,8 pr. aktie, svarende til en handelsværdi i intervallet 332 til 455 mio. kr.

Da vi alene skal fremkomme med én pris, har vi valgt at anføre værdien som middelværdien af det opgjorte interval svarende til en kurs på 93,27 og en handelsværdi på 393,4 mio. kr.

...

Baggrunden for at anlægge et andet vurderingstema

Vores gennemgang af forholdene i bankTrelleborg har vist, at banken var i en kritisk situation. Situationen var efter vores vurdering primært en følge af manglende ledelseskapacitet og utilstrækkelige administrative rutiner mv. Disse forhold medførte gennem en længere periode fejlagtige interne rapporter, herunder fejlagtige rapporter om bankens likviditet, hvilket bl.a. ledte til den pressede likviditetsmæssige situation ved udgangen af 2007 og i begyndelsen af 2008.

Bankens kritiske situation blev yderligere påvirket af, at banken i stort omfang var afhængig af en række nøglepersoner, som kunne skabe det nødvendige indblik i enkeltsager samt overblik over udlånsporteføljens risiko som helhed. Den manglende ledelseskapacitet, den svage administrative situation og det manglende overblik over udlånsporteføljen var dog ikke den direkte årsag til bankens aktuelle krise medio januar 2008.

Den konkrete årsag var ledelsens antagelse om, at bankens likviditet ikke var tilstrækkelig til sikring af den fortsatte drift, og at kapitalgrundlaget (solvensen) dermed var utilstrækkeligt.

...

Bankens likviditet

...

I løbet af efteråret 2007 oplevede banken, efter det oplyste, stadig større vanskeligheder med at opnå tilsagn om løbende funding/likviditet fra finansielle modparter. Dette forhold havde bankens ledelse en klar forventning om ville bedres i starten af 2008.

I forbindelse med de fortsatte bestræbelser på at rejse ny funding, blev bankens ledelse i begyndelsen af 2008 opmærksom på, at lånebetingelser i forbindelse med allerede optagne længevarende funding (seniorlån) hos en række finansielle modparter (långivere), kunne være overtrådt ved etableringen af de beskrevne sikkerhedsstillelser for långivning til kunder gennem andre pengeinstitutter. Overtrædelsen kunne være gældende, uanset sikkerhedsstillelserne for en dels vedkommende allerede var etableret, inden aftalerne om optagelse af seniorlån blev indgået.

Hvis lånebetingelserne var overtrådt, ville der efter bankens ledelses opfattelse være risiko for, at den længevarende funding (seniorlånene) helt eller delvist kunne være forfalden til betaling. Bankens ledelse vurderede som nævnt, at der var sket overtrædelse af lånebetingelserne, men den deraf følgende risiko for at lånene var i forfald medførte imidlertid – efter det over for os oplyste – ikke, som vi umiddelbart ville have forventet og anset som en naturlig handling fra ledelsens side, at banken kontaktede långiverne for en nærmere afklaring af forholdet og/eller for at opnå en mulig løsning herpå.

Ledelsen vurderede derimod, at lånene umiddelbart var forfaldne, hvorved banken de facto var i en akut likviditetsmæssig krise. Da bankTrelleborg, efter egne opgørelser ikke ville kunne leve op til de yderligere skærpede krav til solvens dette måtte medføre, fandt ledelsen det nødvendigt at gennemføre tvangsindløsningen og det efterfølgende salg. Ved den af ledelsen foretagne vurdering blev der sat lighedstegn mellem en manglende opfyldelse af kravene til likviditet og kravene til størrelsen af nødvendig solvens/kapital.

Der er efter vores opfattelse ikke tvivl om, at bankens likviditet var anstrengt.

En vurdering af, om tvangsindløsningen og det efterfølgende salg var eneste reelle mulighed for afhjælpning af bankens situation, afhænger af om der kunne være skabt tilstrækkelig tid til at afsøge alternative løsningsmuligheder. Sådanne muligheder, herunder bl.a. muligheden for at opnå en forhandlingsmæssig løsning med bankens långivere, blev efter det oplyste ikke søgt efterprøvet af ledelsen på grund af det tidspres, hvorunder en løsning blev pålagt gennemført.

Vi har, i lyset af låneaftalernes betydning for likviditeten, anmodet advokatfirmaet Mazanti-Andersen, Korsø Jensen & Partnere om at vurdere det kontraktmæssige indhold af bankens længevarende funding (de optagne seniorlån), herunder om disse kontraktmæssigt kunne anses for at være forfaldne, og hvilke muligheder banken i så fald med henvisning til aftalerne kunne påberåbe sig over for aftaleparterne.

Denne juridiske vurdering konkluderer, at de indgåede låneaftaler – på grund af de stillede håndpantstætninger – var forfaldne som følge af misligholdelse, men at der i alle låneaftaler, med undtagelse af én enkelt, var tale om, at der fandtes bestemmelser, der åbnede mulighed for banken for at afhjælpe en misligholdel-

se i afhjælpningsperioder fra 14-30 dage, hvorunder banken kunne opnå en forhandlingsmæssig løsning med långiverne.

Bankens likviditet var, som tidligere anført, anstrengt, men der var efter vores opfattelse endnu ikke opstået en situation, hvorefter banken umiddelbart stod foran at skulle indfri den længevarende funding (de optagne seniorlån). Vi har således ikke gennem vore undersøgelser fundet det tilstrækkeligt underbygget, at der ikke var grundlag for at give banken mere tid til at afsøge alternative løsningsmuligheder på den aktuelle situation.

Vores vurdering er, at bankens aktuelle situation var resultatet af et længerevarende forløb startende i perioden før bankens børsnotering i 2007, og indirekte en følge af den betydelige vækst i bankens forretningsomfang, hvilket blev forstærket af de mangelfulde administrative rutiner, efterfulgt af stigende vanskeligheder med opnåelse af finansiering som følge af den generelle afmatning i de finansielle markeder og den internationale kreditkrise.

De aktuelle vanskeligheder vedrørte primært mulighederne for at fremskaffe nødvendig kortvarig likviditet, men havde, for så vidt angår de forhold, der efter ledelsens opfattelse medførte behov for at igangsætte og gennemføre forhandlingerne om et øjeblikkeligt salg, været gældende siden 2006.

Vi har gennemgået bankens opgørelser af likviditet i 2007 og i perioden frem til tvangsindløsningens gennemførelse, for at vurdere, i hvilket omfang der var sket en overtrædelse af lovgivningens minimumskrav til likviditet.

Denne gennemgang har ikke givet os anledning til at antage, at banken ikke, i 2007 og frem til tvangsindløsningens gennemførelse i 2008, levede op til de i lovgivningen fastlagte minimumskrav til likviditet.

Likviditetens indflydelse på bankens solvens

I forbindelse med forhandlingerne om løsning af bankens situation blev den likviditetsmæssige situation og dennes indflydelse på bankens forhold – herunder solvensbehovet – vurderet. Banken havde i forbindelse med Finanstilsynets gennemgang i løbet af efteråret 2007 og i begyndelsen af 2008 oplevet, at Finanstilsynet stillede skærpede krav til bankens solvensopgørelse. Banken fastsatte på det grundlag – i løbet af forhandlingerne om bankens fremtidige situation – et solvenskrav i januar 2008, der blev yderligere skærpet som følge af den likviditetsmæssige situation efter antagelsen om, at seniorlånene var umiddelbart forfaldne.

Ved fastsættelse af det skærpede krav til solvens blev der af bankens ledelse sat lighedstegn mellem en manglende opfyldelse af kravene til likviditet som følge af antagelsen af seniorlånenes umiddelbare forfald og kravene til størrelsen af nødvendig kapital.

Likviditet og de markeds-mæssige muligheder for at rejse denne i tilstrækkeligt omfang skal indgå i bestyrelsens langsigtede strategiske planlægning. Kravene til kapitalstyrke/solvens øges således i takt med, at den opstillede forretningsmodel stiller krav om ekstern funding for at kunne gennemføres. Kræves ekstern funding som grundlag for forrettningens udvikling, må der alt andet lige

kræves en stærkere kapitalbase end den forretningsmodel, der baseres på stabil vækst i indskydermidlerne i takt med udviklingen i udlånsaktiviteten.

På grund af den likviditetsmæssige situation blev bankens krav til kapital/solvens kortvarigt af bestyrelsen øget til mellem 12 og 13 pct. Vi har ikke fundet grundlag for at kunne fastslå en sådan direkte sammenhæng mellem likviditet og kapital/solvens, når der er tale om en kortvarig likviditetsmæssig situation, som den bankTrelleborg var i, og vi har derfor ikke fundet tilstrækkelig dokumentation for det øgede kapitalbehov som bestyrelsen fastsatte i forlængelse af bankens aktuelle likviditetsmæssige problemer.

Det er efter vores opfattelse ikke dokumenteret, at bankens samlede aktiviteter ikke har ligget inden for de i lovgivningen fastlagte rammer for bankens virksomhed, herunder kravene til størrelse af nødvendig kapital og likviditet. Dette uanset væksten inden for særlige risikoområder og de bemærkninger om svagheder vedrørende administrative og kontrolmæssige processer, som vores gennemgang har givet os anledning til, og uanset usikkerheden i forbindelse med implementering af de nye opgørelsesmetoder, jf. vores bemærkninger herom under afsnittet "vanskeligheder ved værdiansættelsen".

Der er efter vores opfattelse ikke tvivl om, at bankTrellebogs aktuelle situation var kritisk, og at én af løsningsmulighederne kunne være at lade banken overtage af et andet pengeinstitut.

Med baggrund i denne vurdering har vi fastlagt det alternative vurderingstema.

...

Prissætning af bankens aktier ud fra vurderingstema 2

...

På baggrund af de stillede forudsætninger og grundantagelser, har vi opgjort en fair handelsværdi for bankTrelleborg til en kurs i intervallet 142 til 159 pr. aktie, svarende til en handelsværdi i intervallet 600 til 672 mio. kr.

Intervallet svarer til effekten af to underscenerier vedrørende fremtidige finansieringsomkostninger og afspejler, efter vores opfattelse, et realistisk interval for en fair værdi den 22. januar 2008.

...

Brug af andre eksperters arbejde

Vi er udpeget af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer til at fastlægge handelsprisen for aktierne i bankTrelleborg den 22. januar 2008 i overensstemmelse med lov om finansiel virksomhed § 144. stk. 4.

Vores uddannelse er tilrettelagt, for at vi skal kunne fungere som offentlighedens tillidsrepræsentant inden for det regnskabsmæssige område for store såvel som små virksomheder, herunder for lovregulerede finansielle virksomheder som bankTrelleborg. Gennem dette arbejde opnår vi en betydelig indsigt i løs-

ning af andet og mere end regnskabsmæssige forhold herunder i de problemer, der typisk er indeholdt i en værdiansættelsesopgave.

Fastlæggelsen af handelsværdien for aktierne i bankTrelleborg i forbindelse med tvangsindløsningen af aktionærene og det efterfølgende salg er imidlertid en transaktion af et sådant indhold og kompleksitet, at vi på en række områder har fundet det nødvendigt at indhente bistand vedrørende en række kompetencer af betydning for opgavens løsning.

Vi har således indhentet nødvendig juridisk assistance fra:

**Mazanti-Andersen
Korsø Jensen & Partnere
advokatfirma
v/ advokat J. Korsø Jensen og advokat Jens Ahrendt**

der efter vores opfattelse besidder den, til løsningen af de af os stillede spørgsmål, nødvendige objektivitet og kompetence,

og vedrørende beregning af aktiernes markedsværdi:

Deloitte Financial Advisory Services A/S (FAS)

der ligeledes, efter vores opfattelse, besidder den, til løsningen af de af os stillede spørgsmål, nødvendige objektivitet og kompetence.

Sammenfattende værdiansættelse udarbejdet af udpegede revisorer

Til Fonden for bankTrelleborg

Indledning

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har udpeget os, og vi har indvilget i at fungere som uvildige, sagkyndige vurderingsmænd efter lov om finansiel virksomhed § 144, stk. 4. Vurderingsberetningen udarbejdes i forbindelse med den gennemførte tvangsindløsning af minoritetsaktionærene i bankTrelleborg A/S.

Fremgangsmåde ved vurderingen

Vi har udført opgaven i overensstemmelse med den danske revisionsstandard om andre erklæringsopgaver med sikkerhed med henblik på at opnå høj grad af sikkerhed for vores konklusion.

Værdiansættelsen er foretaget på baggrund af årsrapporten pr. 31. december 2007, som er revideret af PriceWaterhouseCoopers og forsynet med revisionspåtegning uden forbehold eller supplerende oplysninger, oplysninger fra bankens ledelse og advokat samt øvrige samarbejdspartnere og rådgivere. De enkelte aktiver og forpligtelser fremgår af balancen, som er en del af vurderingsberetningen.

Ved værdiansættelsen har vi taget stilling til, om de anvendte værdiansættelsesmetoder er passende efter omstændighederne, ligesom vi har vurderet rimeligheden af forudsætningerne og stikprøvevis testet de data, som er anvendt ved værdiansættelsen. Det er vores opfattelse, at det udførte arbejde giver et tilstrækkeligt grundlag for vores konklusion.

På grund af bankens særlige situation, hvorefter det ikke entydigt er dokumenteret over for os, at bankens krise var så akut, at de fastsatte korte tidsfrister til afhjælpning heraf var tilstrækkeligt begrundet – således at forudsætningerne for vores vurdering var til stede – har vi fundet det nødvendigt, at fremkomme med beregninger af bankens handelsværdi ud fra mere end ét vurderingstema.

Det er vores opfattelse, at forløbet op til bankens lukning på grund af markedsmæssige forhold og bankens interne forhold, var særdeles kaotisk. På trods heraf har vi fundet det kritisabelt, at ledelsesmæssige svigt og manglende overblik skabte et så stort tidspres, at en række, efter vores opfattelse, naturlige tiltag til mulige løsninger af bankens akutte situation ikke reelt blev søgt efterprøvet, men at der i stedet blev truffet beslutninger, der de facto umuliggjorde bankens videreførelse.

Det er i lyset af dette forløb ikke efterfølgende muligt reelt at afgøre, om andre tiltag end de foretagne med henblik på løsning af bankens situation ville have kunnet være gennemført med succes og dermed have åbnet mulighed for bankens videreførelse eller mulighed for salg til anden side gennem et ikke force-ret salgsforløb.

Ledelsens beslutninger, herunder især forøgelsen af solvensbehovet til niveauet på 12% - 13% og de af Finanstilsynet fastsatte korte frister for løsning af bankens krise medførte således, efter vores opfattelse, at der ikke reelt udestod andre muligheder end at gennemføre et hurtigt salg.

På den baggrund erklærer vi os alene om en handelsværdi ud fra vurderingstema 1.

Konklusion

Det er sammenfattende vores opfattelse, at værdien af bankens aktier ud fra en forudsætning om, at

banken var, som forudsat af ledelse og Finanstilsyn i en krise af et omfang og indhold, som nødvendiggjorde bankens lukning, hvis en løsning ikke blev opnået øjeblikkeligt

på baggrund af de givne forudsætninger og antagelser kan fastsættes til en kurs i intervallet 78,8 til 107,8 pr. aktie, svarende til en handelsværdi i intervallet 332 til 455 mio. kr.

Da vi alene skal fremkomme med én pris, har vi valgt at anføre værdien som middelværdien af det opgjorte interval svarende til en kurs på 93,27 og en handelsværdi på 393,4 mio. kr.”

Som bilag 5 til vurderingsberetningen er vedlagt et notat af 28. maj 2008 om lov om finansiel virksomhed § 144. Notatet er udarbejdet af advokat John Korsø Jensen og advokat Jens Ahrendt. Notatet indeholder følgende konklusion:

”7. Prifastsættelse – juridisk vurdering

- 7.1 Det er en forudsætning for at involvere FSR og de af FSR udpegede revisorer i medfør af LFV § 144, stk. 4, at betingelserne i LFV § 144, stk. 1 er opfyldt.
- 7.2 Der skal således være tale om en situation, hvor et pengeinstitut ikke opfylder solvenskravet i LFV § 124, og hvor Finanstilsynet har fastsat frist efter LFV § 225.
- 7.3 De af FSR udpegede revisorer skal derfor som udgangspunkt ved prifastsættelsen lægge til grund, at der er tale om et kriserampt pengeinstitut, der er nødlidende, og som ikke opfylder solvenskravet.
- 7.4 Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at de af FSR udpegede revisorer ikke kan fremkomme med alternative prifastsættelser – alt afhængig af, hvilke forudsætninger der lægges til grund for prifastsættelsen.
- 7.5 Der ses ikke – hverken i bestemmelserne i LFV eller i forarbejderne – at være noget til hinder for, at de af FSR udpegede revisorer fremkommer med flere alternative prifastsættelser.
- 7.6 Man kunne forestille sig en situation, hvor de pågældende revisorer under gennemgangen af sagen konstaterer, at betingelserne for at være i en "§ 144-situation" ikke ses at være opfyldt, eksempelvis hvis pengeinstituttet ikke er egentlig nødlidende, eller såfremt solvenskravet de facto er opfyldt, eller såfremt ledelsen har besluttet at bringe solvensprocenten under det krævede for at udløse en "§ 144-situation".
- 7.7 Hvis de af FSR udpegede revisorer konstaterer, at et pengeinstitut er havnet i eller er bragt i et af scenarierne, hvor betingelserne i LFV § 144 ikke er opfyldt, vil det være naturligt at udarbejde en alternativ prifastsættelse, således at den ene (primære) prifastsættelse er baseret på den forudsætning, at betingelserne for at være i en "§ 144-situation" er opfyldt, mens den alternative prifastsættelse tager højde for og er baseret på, at en eller flere forudsætninger for at være i en "§ 144-situation" ikke ses at være til stede i den konkrete situation.”

I forlængelse af vurderingsberetningen har Fonden udbetalt differencen mellem den oprindeligt fastsatte indløsningskurs på 59,30 og den i vurderingsberetningen fastslåede handelsværdi på 93,27 til minoritetsaktionærerne.

Det er oplyst, at Fonden har betalt ikke under 10 mio. kr. for udarbejdelse af vurderingsberetningen.

Klage til Revisornævnet

Før revisorerne påbegyndte arbejdet med vurderingsberetningen underskrev de, Fonden og bankTrelleborg to enslydende "aftalebreve" af 11. februar 2008 om opgavens udførelse og omfang. Af begge aftalebreve fremgår blandt andet:

"...

Rapportering og tidsplan

Vi skal som resultat af vores opgave udarbejde et notat, der indeholder vores konklusioner omkring værdiansættelsen af bankens aktier i forbindelse med den foretagne tvangsindløsning af bankens minoritetsaktionærer.

Inden vi færdiggør og underskriver notatet, vil vi sende et udkast til Dem."

Den 28. juli 2008 anmodede grupperepræsentanten revisorerne om, at rapporten blev afgivet samtidigt til Fonden og alle de aktionærer, der havde krævet vurderingen.

Grupperepræsentanten blev bekendt med, at vurderingsrapporten var færdigudarbejdet, da der den 9. september 2008 ved pressemeddelelse blev indkaldt til pressemøde den 11. september 2008 i Sydbanks hovedsæde, hvor vurderingsrapporten ville blive offentliggjort. Grupperepræsentanten rettede herefter på ny henvendelse til revisorerne for at få et eksemplar af vurderingsrapporten udleveret inden offentliggørelsen. Dette afslog revisorerne efter rådgivning fra advokat John Korsø Jensen.

Om morgenen den 11. september 2008 – inden offentliggørelsen – klagede grupperepræsentanten til Revisornævnet over, at revisorerne havde indgået aftale med Fonden om vurderingsopgaven, og at kun Fonden modtog vurderingsberetningen før offentliggørelsen. Da grupperepræsentanten efterfølgende erfarede, at Fonden også havde haft lejlighed til at kommentere et udkast til vurderingsberetning, blev dette inddraget i klagen til Revisornævnet.

Under behandling af klagen ved Revisornævnet har nævnet to gange afslået en opfordring fra grupperepræsentanten til at anmode revisorerne om at fremlægge det eller de udkast til vurderingsberetning, som blev udleveret til Fonden.

Revisornævnet har endnu ikke truffet afgørelse i klagesagen.

Klage til Advokatnævnet

Den 11. september 2008 rettede grupperepræsentanten henvendelse til revisorerne og anførte, at advokat John Korsø Jensen var inhabil, idet grupperepræsentanten ved en google-søgning havde konstateret, at advokaten havde bistået Sydbank, der var nærstående til Fonden, i flere betydningsfulde sager. På denne baggrund anmodede grupperepræsentanten om en nærmere redegørelse for, hvilke undersøgelser revisorerne havde foretaget vedrørende advokat John Korsø Jensens habilitet.

Efterfølgende klagede grupperepræsentanten den 3. november 2008 til Advokatnævnet over at advokat John Korsø Jensen havde tilsidesat god advokatskik ved at have befundet sig i en interessekonflikt i forbindelse med rådgivningen af revisorerne, uanset at han havde nær tilknytning til Sydbank.

Af Advokatnævnets kendelse af 10. juli 2009 fremgår blandt andet:

”13 medlemmer stemte for at udtale:

De to statsautoriserede revisorer havde i henhold til § 144, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed til opgave at afgøre uenigheden om kursfastsættelsen mellem minoritetsaktionærene og [Fonden]. Habilitetskravene til de to revisorer må efter vores opfattelse svare til dem, der efter retsplejeloven gælder for syns- og skønsmand, hvilket i det væsentlige vil sige kravene til dommeres habilitet. Det er nævnets opfattelse, at dette må gælde også for de medhjælpere, som revisorerne måtte have brug for at anvende, og dermed også for indklagede.

Vi lægger til grund, at fondens bestyrelse vedtægtsmæssigt var kontrolleret af [Sydbank], at bestyrelsen rent faktisk kun bestod af ledende medarbejdere i [Sydbank], og at [Sydbank] havde en interesse i, at fonden havde midler at gøre godt med. Indklagede ville derfor ikke kunne være rådgiver for revisorerne, hvis han havde en sådan tilknytning til [Sydbank], at han ikke ville have kunnet agere som dommer eller syns- og skønsmand i sagen.

Om indklagedes tilknytning til [Sydbank] er oplyst, at han ikke har været fast advokat for [Sydbank], men han bistod banken i flere store sager i perioden

frem til eftersommeren 2004. Fra efteråret 1996 og frem til februar 2007 var indklagede bestyrelsesformand for en række kommanditselskaber, der havde tilknytning til [Sydbank], herunder i form af, at det var [Sydbank], der havde udbudt projekterne, i form af finansieringsaftaler mellem [Sydbank] og kommanditselskaberne, og i form af, at [Sydbanks] datterselskab var administrator for kommanditselskaberne. Indklagede fratrådte i forbindelse med, at kommanditselskaberne blev solgt.

Vi finder, at indklagede i den konkrete situation, hvor han skulle fungere som rådgiver for de udpegede revisorer, burde have orienteret de to revisorer og muligt andre om sine relationer til [Sydbank] og kommanditselskaberne, således at disse på sædvanlig måde fik lejlighed til at tage stilling til indklagedes habilitet. Vi finder endvidere, at indklagede i kraft af de skærpede habilitetskrav var afskåret fra et år efter sin fratræden som bestyrelsesformand for kommanditselskaberne efter et meget langvarigt samarbejde med [Sydbank] og kommanditselskaberne at påtage sig hvervet som rådgiver for skønsmændene.

Vi finder derfor, at indklagede har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved at have ydet rådgivning til de to revisorer på trods af sin tilknytning til [Sydbank] og dermed til fonden.

4 medlemmer udtaler:

Vi er enige med flertallet i det, der er anført om kravene til syns- og skønsmændenes og disses medhjælperes habilitet.

Vi finder imidlertid, at indklagede ikke har haft en sådan konkret tilknytning til [Sydbank], at han burde have frasagt sig hvervet som rådgiver for de udpegede revisorer. Endvidere finder vi, at [Sydbank] hverken direkte eller indirekte var påvirket af resultatet af undersøgelsen.

Som følge heraf stemmer vi for at frifinde indklagede.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Som følge heraf findes indklagede at have overtrådt retsplejelovens § 126, stk. 1, om god advokatskik.

Det er første gang nævnet tager stilling til, hvilke habilitetskrav der må stilles til en advokat, der virker som rådgiver for revisorer efter lov om finansiel virksomhed. Nævnet finder på denne baggrund, at indklagede alene bør tildeles en irettesættelse, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1.”

Kendelsen er ikke indbragt for domstolene.

Forklaringer

Der er under formalitetsproceduren afgivet forklaring af de statsautoriserede revisorer Mogens Andersen og Henrik Priskorn.

Mogens Andersen har forklaret blandt andet, at han har arbejdet som statsautoriseret revisor i mere end 30 år, og at han i næsten alle årene har beskæftiget sig med finansielle virksomheder. Han har siddet i FSR's bestyrelse i 6 år og er for tiden medlem af FSR's Etikudvalg.

Han og Henrik Priskorn blev udpeget af FSR i slutningen af januar 2008, men opfattede fra underskrivelsen af aftalebrevene Fonden som hvervgiver og som den part, vurderingsberetningen skulle afgives til. De antog advokat John Korsø Jensen som rådgiver i slutningen af april eller begyndelsen af maj 2008. De havde forinden kontaktet flere advokatfirmaer med ekspertise i finansret. Disse andre advokatfirmaer havde imidlertid erklæret sig inhabile, hvorimod John Korsø Jensen kunne påtage sig opgaven. John Korsø Jensen nævnte ikke sine relationer til Sydbank.

Fonden fik tilsendt et udkast til vurderingsberetning den 19. august 2008. Det skete i overensstemmelse med sædvanlig praksis for at afklare eventuelle faktuelle misforståelser. Fonden var den, der kunne bidrage i den forbindelse. Advokat John Korsø Jensen var ikke involveret i beslutningen om at sende udkastet til Fonden. De sendte ikke udkastet til andre.

Fonden kommenterede udkastet til vurderingsberetning på et møde, der blev afholdt efter anmodning fra Henrik Priskorn og ham den 21. august 2008 i Sydbanks hovedsæde i Åbenrå. I mødet deltog – ud over Priskorn, ham selv og en af deres medhjælpere – medlemmerne af Fondens bestyrelse: administrerende direktør i Sydbank Carsten Andersen, juridisk direktør Karen Frøsig og økonomidirektør Mogens Sandbæk. Da de ankom til mødet, var også direktør Preben Hansen fra Sydbank til stede, men de bad ham forlade mødet, da Preben Hansen ikke var tilknyttet Fonden. Mødet varede cirka én time, hvor de gennemgik udkastet til vurderingsrapport side for side. Fonden var ikke enig i kursansættelsen, men ”det kunne de ikke gøre noget ved”. Henrik Priskorn og han var der kun for at få bemærkninger af faktisk karakter. Han er ikke bekendt med, om der af Fonden blev udarbejdet referat efter mødet. Fonden sendte ikke skriftlige bemærkninger eller materiale til dem efter mødet. De konsulterede ikke advokat John Korsø Jensen eller andre eksterne rådgivere i perioden mellem det foreløbige udkast til vurderingsberetning af 19. august 2008 og den endelige udgave af 29. august 2008.

Det var efter rådgivning fra advokat John Korsø Jensen, at de ikke udleverede vurderingsberetningen til minoritetsaktionærerne før offentliggørelsen. Fonden havde ikke udtalt sig herom.

Afhørt på ny, efter at Henrik Priskorn havde afgivet forklaring, fastholdt han, at der kun var sendt ét udkast – den 18. eller 19. august 2008 – og afholdt ét møde den 22. august 2008. De holdt møde med Sydbank – men ikke Fonden – før sommerferien. Det er formentlig dette møde, Henrik Priskorn forveksler med det første møde med Fonden. Mødet med Sydbank skulle bidrage til at give dem et billede af forløbet i weekenden op til tvangsindløsningen. Priskorn og han holdt også møder med de andre implicerede i forløbet. Udkast til vurderingsberetning har ikke været sendt til de pågældende i forbindelse med og er ikke blevet drøftet på nogen af disse møder.

Henrik Priskorn har forklaret blandt andet, at han har været statsautoriseret revisor og rådgiver for finansielle virksomheder siden 1975. Han er for tiden formand for FSR's Kontaktudvalg for offentlige myndigheder og Finanstilsynet.

Han mener, at der blev sendt to udkast til vurderingsberetning til Fonden og afholdt to møder med dem, inden den endelige vurderingsberetning blev afgivet. Det er en helt sædvanlig fremgangsmåde i sager af denne karakter. Formålet er alene at få rettet fejlagtige oplysninger og faktiske forudsætninger, som er åbenbart urigtige. Det første udkast blev vistnok sendt i midten af juli 2008 med opfordring til, at der blev afholdt et møde. Mødet fandt sted i slutningen af juli i Sydbanks hovedsæde i Åbenrå, og det varede højst ½-1 time. Det andet møde blev afholdt den 20. eller 21. august 2008. Inden det andet møde havde Mogens Andersen og han foretaget begrænsede faktuelle rettelser. Prissætningen og vurderingen af denne var ikke på noget tidspunkt et tema for drøftelserne. Der kom ikke nogen skriftlige tilbagemeldinger fra Fonden.

Afhørt på ny efter genafhøringen af Mogens Andersen, forklarede han, at det er rigtigt, at han under den første afhøring forvekslede mødet med Sydbank før sommerferien med det møde med Fonden efter ferien, hvor udkastet blev drøftet. Det var jo samme kreds af personer, der havde flere "kasketter". Mødet før sommerferien var med direktionen i Sydbank. Det var udkast nr. 19, der blev sendt til Fonden. Alle de forudgående udkast til vurderingsberetning blev ikke udleveret til nogen uden for deres revisionsvirksomheder.

Procedure

Grupperepræsentanten har gjort gældende, at vurderingsberetningen lider af to væsentlige tilblivelsesmangler.

For det første er der sket en væsentlig forskelsbehandling af Fonden og de minoritetsaktionærer, der havde klaget over kursen, idet Fonden – og formentlig derved også Sydbank – har fået mulighed for at kommentere udkastet til vurderingsberetning og dermed påvirke indholdet af den endelige vurderingsberetning. Den opgave, som revisorerne har haft som vurderingsmænd i henhold til lov om finansiel virksomhed § 144, minder om rollen som syns- og skønsmand eller som dommer. Det ville stå i den skarpeste modstrid med grundlæggende retssikkerhedshensyn, hvis en skønsmand sendte udkast til skønserklæring til den ene part, eller en domstol sendte udkast til en dom til en part. Det samme gælder her.

For det andet har Advokatnævnet fastslået, at advokat John Korsø Jensen som følge af sine relationer til Sydbank ikke har opfyldt gældende habilitetskrav og derfor har tilsidesat god advokatskik ved at rådgive de to revisorer. Det fremgår tydeligt af vurderingsberetningen, at rådgivningen fra advokat John Korsø Jensen har været af afgørende betydning for vurderingen. I advokat John Korsø Jensens notat af 28. maj 2008 konkluderes det, at en værdiansættelse, der forudsætter, at betingelserne i lov om finansiel virksomhed § 144, er opfyldt, må være den primære. I overensstemmelse hermed har revisorerne i deres konklusion valgt at ansætte værdien efter det hertil svarende vurderingstema 1 og ikke vurderingstema 2, der indebar en væsentlig højere vurdering, selv om det ikke for revisorerne entydigt var dokumentet, at forudsætningen for at anvende vurderingstema 1 var opfyldt: at bankTrelleborg var i en krise af et omfang og indhold, som nødvendiggjorde bankens lukning, hvis en løsning ikke blev opnået øjeblikkeligt.

Til brug for domstolsprøvelsen af vurderingsberetningen efter lov om finansiel virksomhed § 144, stk. 4, 3. pkt., må den grove tilsidesættelse af basale retsplejehensyn modvirkes. Ved at få fremlagt de dokumenter, der er anført i editionsbegæringerne, tilvejebringes revisorerens vurdering rensat for i hvert fald den første tilblivelsesmangel, og det kan vurderes om de ændringer, som revisorerne foretog, inden de afgav den endelige vurderingsberetning, var sagligt velbegrundede. Det er ikke en farbar vej at få foretaget en ny sagkyndig vurdering – eventuelt i form af et syn og skøn – dels henset til de betydelige omkostninger, der vil være forbundet hermed, dels henset til, at en række dokumenter og oplysninger af

betydning for værdiansættelsen formentlig ikke vil være til stede i samme udstrækning, som da revisorerne udarbejdede deres vurderingsberetning.

Revisorerne kan ikke påberåbe sig vidnefritagelses- eller udelukkelsesgrunde, da de oplysninger, der er omfattet af editionsbegæringerne, er oplysninger, som revisorerne enten selv har givet til den ene part i vurderingssagen eller modtaget fra denne. Hensynet til en ordentlig og fair vurderingsproces tilsiger, at også de øvrige parter i vurderingssagen må kunne modtage sådanne oplysninger. Der skal efter retsplejelovens § 299, stk. 1, jf. § 170, stk. 3, under alle omstændigheder ske en afvejning af de modstående hensyn, og hensynet til denne sags oplysning vejer klart tungere end hensynet til revisorernes tavshedspligt.

Det er ikke korrekt, at vurderingsberetningen er en såkaldt erklæring med sikkerhed efter revisorlovens § 1, stk. 2, idet der i denne sag ikke er én fra revisorerne forskellig primær erklæringsgiver, hvis erklæring er genstand for revisorernes erklæring for at øge andres tillid til den. Erklæringen er derimod omfattet af revisorlovens § 1, stk. 3, om andre erklæringer, der ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens egen brug.

Finanstilsynet kan ikke påberåbe sig sin tavshedspligt efter lov om finansiel virksomhed § 354, idet tilsynet efter sin egen fremstilling helt passivt har modtaget udkastet til vurderingsberetning og ikke har brugt – eller har skullet bruge – det til noget. Modtagelsen er således sket uden at være led i lovbestemt tilsynsvirksomhed udfoldet af Finanstilsynet.

Revisorerne har i første række gjort gældende, at landsrettens bedømmelse af editionsspørgsmålet bør afvente Revisornævnets afgørelse af, om god revisorskik er iagttaget ved fremsendelsen af udkast til Fonden.

I anden række har revisorerne gjort gældende, at det ved afgivelse af revisorerens erklæring med sikkerhed (her vurderingsberetningen) – det vil sige, når revisorerne virker som offentlighedens tillidsrepræsentant – er afgørende, at tilliden hertil ikke påvirkes ved, at revisorerne pålægges at fremlægge interne, fortrolige arbejdsoplysninger og herunder udkast til den endelige erklæring. Det er i overensstemmelse med anerkendte revisionsmetoder og god revisorskik, at revisorerne fremsendte udkastet til Fonden. Det må i den forbindelse komme grupperepræsentanten bevismæssigt til skade, at man ikke vil afvente Revisornævnets afgørelse herom. Advokat John Korsø Jensen har ikke rådgivet revisorerne om at sende et udkast til vurderingsberetning til Fonden, og hans notat af 28. maj 2008 er

udarbejdet flere måneder før udkastet til vurderingsberetning. Advokatens inhabilitet har således ikke betydning for editionsspørgsmålet. Endelig har revisorerne henvist til principperne i retsplejelovens vidneudelukkelses- og fritagelsesregler, herunder navnlig retsplejelovens § 169, stk. 1, og § 170, stk. 3.

Fonden har tilsluttet sig revisorerne anbringender og har herudover henvist til, at den rette løsning på eventuelle væsentlige tilblivelsesmangler ved vurderingsberetningen ikke er at gennemtvinge fremlæggelse af et udkast hertil.

Sydbank har tilsluttet sig revisorerne og Fondens anbringender og har herudover henvist til, at Sydbank ikke er opdragsgiver eller adressat for vurderingsberetningen og derfor ikke er rette adressat for editionsbegæringen.

Finanstilsynet har tilsluttet sig de forudgående anbringender og har herudover henvist til, at der ikke er videre adgang til at få dokumenterne udleveret fra Finanstilsynet end fra de øvrige adressater for editionsbegæringen. Der er derfor intet behov og grundlag for også at pålægge Finanstilsynet at udlevere udkastet.

Finanstilsynet har endvidere gjort gældende, at udkastet til vurderingsberetning er modtaget af Finanstilsynet som led i dets tilsynsvirksomhed, og at det derfor er omfattet af den særlige tavshedspligt i lov om finansiel virksomhed § 354. Sydbanks fremsendelse af udkastet til vurderingsberetning fra Sydbank skal formentlig ses i sammenhæng med, at resultatet af vurderingsberetningen kunne have konsekvenser for Sydbank, og at banken derfor fandt det naturligt at underrette Finanstilsynet som tilsynsmyndighed.

Finanstilsynet har derimod ikke truffet afgørelse vedrørende værdiansættelsen af aktierne, og Finanstilsynet er ikke part i sagen om fastsættelsen af aktiernes værdi.

Hvis Finanstilsynet pålægges at udlevere oplysninger som udkastet, vil det indebære en væsentlig risiko for effektiviteten af Finanstilsynets tilsyn, som i høj grad er afhængig af de oplysninger, som virksomhederne giver Finanstilsynet. Hvis virksomhederne ikke kan have tillid til, at oplysningerne behandles fortroligt i Finanstilsynet, risikeres det, at virksomhederne vil være tilbageholdende med at give Finanstilsynet oplysninger.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten finder ikke grundlag for at udsætte afgørelsen om editionsbegæringerne på, at Revisornævnet træffer afgørelse i klagesagen vedrørende revisorerne.

Vedrørende punkt 1 i editionsbegæringerne lægges det efter de afgivne forklaringer til grund, at revisorerne forud for den endelige vurderingsberetning har sendt ét udkast til beretningen til Fonden den 18. eller 19. august 2008. Dette udkast er efterfølgende af Fonden videregivet til Sydbank, der har sendt det til Finanstilsynet til orientering. Revisorerne, Fonden, Sydbank og Finanstilsynet er fortsat i besiddelse af udkastet.

Den rette værdiansættelse af aktierne i bankTrelleborg er et centralt tema i sagen. Grupperepræsentanten har i den forbindelse rejst spørgsmål om, hvorvidt revisorerne udlevering af et udkast til vurderingsberetning til Fonden og afholdelse af møde herom med Fonden uden tilsvarende udlevering til og gennemgang med minoritetsaktionærerne udgør en væsentlig tilblivelsesmangel ved vurderingsberetningen. Grupperepræsentanten tilsigter med editionsbegæringen at få belyst, om udleveringen af udkastet og drøftelserne af dette med Fonden har påvirket vurderingerne og konklusionerne i beretningen, og i givet fald at få tilvejebragt et grundlag for værdiansættelsen, som ikke er påvirket af Fonden. På den baggrund, og henset til, at alene den ene part i vurderingssagen har haft lejlighed til at gennemgå og kommentere udkastet til vurderingsberetning, kan det ikke anses for uden betydning for sagen.

Da revisorerne har udleveret udkastet til vurderingsberetning til den ene part i vurderingssagen, kan de ikke i forhold til den anden part – minoritetsaktionærerne – påberåbe sig, at udkastet er omfattet af deres tavshedspligt som revisorer, jf. retsplejelovens § 299, stk. 1, jf. § 170, stk. 3.

De i øvrigt af revisorerne, Fonden og Sydbank påberåbte hensyn ses ej heller at kunne føre til, at udkastet ikke kan kræves udleveret. Det bemærkes herved, at der navnlig henset til vurderingsopgavens omfang og karakter ikke ses at være anden relevant mulighed for at føre bevis vedrørende værdiansættelsen. Landsretten pålægger derfor i medfør af retsplejelovens §§ 298, stk. 1, og 299, stk. 1, Fonden, Sydbank og revisorerne at fremlægge kopi af det foreløbige udkast til vurderingsberetning.

Grupperepræsentantens interesser er tilstrækkeligt varetaget ved editionspålægget til revisorerne, Fonden og Sydbank. Allerede som følge heraf er der ikke anledning til at imødekomme editionsbegæringen i forhold til Finanstilsynet, som ikke er part i den del af gruppesøgsmålet, der angår aktiernes værdi.

Efter revisorerens forklaring for landsretten foreligger der ikke dokumenter omfattet af punkt 2 i editionsbegæringerne, som derfor ikke tages til følge.

T h i b e s t e m m e s :

Statsautoriseret revisor Mogens Andersen, statsautoriseret revisor Henrik Priskorn, Fonden for bankTrelleborg og Sydbank A/S skal fremlægge kopi af det udkast til vurderingsberetning, som den 18. eller 19. august 2008 blev sendt til Fonden for bankTrelleborg.

Anmodningen om, at det skal pålægges Finanstilsynet at fremlægge kopi af dette dokument, tages ikke til følge.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den

P.j.v.

Susanne Korsgaard
Specialist

2/3-2010